

Mitrićević-Štěpánek, Katarina

Deminutivi u funkciji nabiranja i konfrontacije u češkom i srpskom jeziku

Opera Slavica. 2007, vol. 17, iss. 4, pp. 18-28

ISSN 1211-7676

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/117151>

Access Date: 18. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

DEMINUTIVI U FUNKCIJI NABRAJANJA I KONFRONTACIJE U ČEŠKOM I SRPSKOM JEZIKU

Katarina Mitrićević-Štěpánek

U radu se analizira upotreba deminutiva u funkciji izražavanja nekih odnosa između velikog (normalnog) i malog pojma u češkom jeziku, navode se načini iskazivanja pomenutih odnosa i utvrđuju formalni i značenjski ekvivalenti u srpskom jeziku.

Ovaj rad predstavlja deo obimnije analize sistema deminutiva u češkom i srpskom jeziku – preciznije njihovog značenja i upotrebe u češkom jeziku i načina njihove transpozicije na srpski jezik.

Značenja deminutiva određena su osnovnom rečju od koje se grade (ČEŠ.: *chodník – chodníček*: pravo deminutivno, ali ne i ekspresivno značenje; *spisovatel – spisovatelék*: ekspresivno, ali ne i pravo deminutivno značenje; SRP.: *hodnik – hodničić*: pravo deminutivno, ali ne i ekspresivno značenje; *major – majorčić*: ekspresivno, ali ne i pravo deminutivno značenje), sufiksima kojima se grade (ČEŠ.: *obchůd-ek – obchůd-eček*: deminutivno značenje – pojačano deminutivno značenje; *dcer-ka – dcer-unka*: deminutivno značenje – ekspresivno značenje, pozitivna subjektivna ocena; SRP.: *rup-ica – rupi-čica*: deminutivno značenje – pojačano deminutivno značenje; *oblač-ič – oblač-uljak*: deminutivno značenje – ekspresivno značenje) i kontekstom u kojem se nalaze (ČEŠ.: *dopisek: Přečetl dopisek malého formátu.* – pravo deminutivno značenje; *Místo slečny Liany došel něžný dopisek.* – ekspresivno značenje; SRP.: *kolica: Kraj nje proleteše, po uskoj cesti, laka, okovana kolica.* – pravo deminutivno značenje; *(Na cesti) su se pojavila jednoprežna kukavna kolica seljačka.* – ekspresivno značenje).¹ Svode se, kako u češkom tako i u srpskom jeziku, obično na tri glavna:

1) pravo deminutivno značenje – deminutivi označavaju pojam koji je manji od normalne, uobičajene veličine (*autičko – automobilčić, brvka – obrvica, dešt-níček – kišobrančić, dílko – delce, hnízdečko – gnezdašce, chobotek – surlica,*

¹ Primeri i zaključci zasnivaju se na leksikografskoj građi koju čine jednojezični rečnici češkog i srpskog jezika: *Slovník spisovného jazyka českého, I–IV.* ČSAV, Praha 1960–1971. (dalje SSJČ); *Příruční slovník jazyka českého, I–IX.* Praha 1935–1957. (dalje PSJČ); *Rečnik srpskohrvatskoga književnog jezika, I–VI.* Matica srpska, Novi Sad – Zagreb 1967–1976. (dalje RMS); *Rečnik srpskohrvatskog književnog i narodnog jezika, IX–XI.* Srpska akademija nauka i umetnosti, Beograd 1975–1981. (dalje RSANU).

ikonka – ikonica, javůrek – javorić, královnička – kraljičica, lahvička – flašica, mašlička – mašnica, náušnička – mindušica, olivka – maslinica, pasáček – čobančić, ratolístka – grančica, státek – državica, školáček – đáče, tužtička – olovčica, úlek – košničica, vesnička – seoce, záclonka – zavesica, židlička – stoličica);

2) ekspresivno značenje² – deminutivi označavaju pojam prema kojem govornik ima subjektivni stav koji može biti pozitivan i negativan (*dědoušek – deka, hezounek – leptančić, jídélko – jelce, kořalinka – rakijica, manžilek – mužić, nosánek – nosak, přítelínek – prijateljíc, ručenka – rukica, svobodička – slobodica, tetinka – tetkica, učitylek – učiteljčić, vínko – vince, zemička – zemljica, ženuška – ženica);*

3) formalno deminutivno značenje – deminutivi se leksikalizuju ili specijalizuju i označavaju samostalni pojam koji nema ni deminutivno ni emotivno značenje (*aršík – tabačić, bubínek – bubnjić, číška – čašica, hlavička – glavica, jabličko – jabučica, kartáček – četkica, lopatka – lopatica, muška – mušica, nožka – nožica, očko – okance, pérko – perce, ručička – ručica, stránka – stranica, školka – školica, trubka – trubica, vajíčko – jajašce, zrcátko – ogledalce, žebříček – lestvica).*³

Na osnovu ove podele dalje se izdvajaju razne kombinacije i specifikacije ovih značenja, npr. deminutivi mogu imati u isto vreme i deminutivno i ekspresivno značenje, pravo deminutivno i ekspresivno značenje se intenzifikuje itd., a mnoga od tih značenja otkrivaju se tek u kontekstu.

Pravo deminutivno značenje smatra se osnovnim i „*slouží jako základ pro další významové modifikace...*“⁴ Neke od tih značenjskih modifikacija ispoljavaju se kod upotrebe deminutiva u funkciji izražavanja odnosa između velikog (normalnog) i malog pojma. Radi se o nabranjanju i konfrontaciji i to kako u okviru denotativne, tako i konotativne sfere. Značenja koja proizilaze iz ovakve upotrebe deminutiva otkrivaju se u kontekstu u kojem se značenje precizira.

² U literaturi o deminutivima u srpskom jeziku i o deminutivima uopšte ovo značenje se uglavnom naziva *hipokoristično*, ista je oznaka (*hip.*) i u rečnicima RMS i RSANU, dok se u literaturi o deminutivima u češkom jeziku naziva *expresivní, emocionální*, rečnici SSSJČ i PSJČ ga navode kao ekspresivno (*expr.*).

³ Upor. ŠTÍCHA, F.: *Substantiva deminutivní formy s lexikalizovaným významem*. Naše řeč 61, 1978, str. 115–118.; ЛЕГУРСКА, Палмира – БЕЧЕВА, Ничка: *Проблеми на семантиката на деминутивите в руския, сръбския и българския език и представянето ѝ в двуезичен речник*. Južnoslovenski filolog 56, 2000, str. 578; GREPL, Miroslav – HLADKÁ, Zdeňka a kol.: *Příruční mluvnice češtiny*. Praha 1995, str. 125 itd.

⁴ Upor. RUSÍNOVÁ, Zdenka: *Deminutivní modifikace z hlediska pragmatolingvistického*. In: Pocta Dušanu Šlosarovi. Boskovice 1995, str. 187.

U okviru denotativne sfere i osnovnog deminutivnog značenja – značenja *malý* koje pretpostavlja umanjenje obima, dimenzije nekog objekta – radi se o nabranjanju *veliko (normalno) + malo* i konfrontaciji *veliko (normalno) : malo*:

a) Nabranjanje *osnovna reč + deminutiv*

ČEŠ.

SRP.

nástrojek

spravica⁶

*Nástrojů a nástrojků leželo tu (u houslaře) mnoho.*⁵

obrázek, obrázek

sličica

*Jdeme hlavními třídami a ulicemi: na pravo, na levo v každé druhé skříní **obrazy, obrázky, obrázky,** originály především.*

postavička

figurica

*V lyrice (Čelakovského) mihá se stádo **postav a postavček** životných.*

republička

*Pomyslete si říší Rakouskou rozdělenou na množství **republik a republiček.***

románek

romančić

*Před námi leží celá řada **románů a románků**, v malých sešitcích.*

silečka

***Silečky a síly** pracujícího lidu se slily v mohutný proud.*

společek

*Musel vyslechnouti dvojí deputaci každého **spolku a společku.***

⁵ Spisak deminutiva u češkom jeziku ekscerpiran je iz SSJČ, a kontekstualni primeri iz PSJČ.

⁶ Ekvivalenti i kontekstualni primeri u srpskom jeziku utvrđivani su prema RMS. R SANU korišćen je kao kontrolni (slovo K) za eventualni dodatni spisak deminutiva i primere upotrebe.

svazeček

Až do dneska přinesla tato edice na čtyřicet sedm svazečků a svazků.

knjižica, sveščica,
sveščić

třídečka

Buržoasie a třída měšťánská dokonce není třídou jednotnou – je to de fakto celá hierarchie zájmův, tříd a třídeček.

vtipeček

Kolik jsme slýchávali vtípů a vtipečků.

Upotrebom osnovne reči i deminutiva te osnovne reči u neposrednoj blizini izražava se značenje **různý**, tj. radnjom je obuhvaćeno više raznorodnih pojmov a (ili svi raznorodni pojmovi), što signalizira ova konstrukcija, ili drugim rečima obuhvaćen je pored velikog (*normalnog*) i mali, dakle i veliki i mali, tj. *mnogi, razni, svi*.

Da je u pitanju više, mnogo pojmov a, signaliziraju pored prideva i druga sredstva, npr. adverbijal *mnogo*, limitativna zamenica *každý*, kao i drugi signalizatori velike količine *stádo, celá řada, množství* i sl.

I srpski jezik raspoláže sredstvima za izražavanje ovog značenja:

hramić

Kad mrtvac prolazi...prati ga svaki hram i hramić...svojim glasom.

kapslica

Kapsle i kapslice, ispunjene praskavom živom, pa i puščane i topovske.

odredić

Na ustanak su se u početku bacili pojedinačni odredi i odredići.

tremičak

Sa svih strana nadograđeni trijemovi i tremiči.

ustančić

...u tim stihovima sadržana je krilatica svih malih četa...ustančića i ustanaka.

U tom smislu ukoliko postoji formalni ekvivalent, značenje i poruka iskaza su u potpunosti sačuvani u prevodu na srpski jezik:

Před námi leží celá řada románů a románků, v malých seštitcích.

Pred nama leži ceo niz romana i romančića u malim svescima.

Nástrojů a nástrojů leželo tu (u houslaře) mnoho.

Sprava i spravnica ležalo je tu (kod izrađivača violina) mnogo.

Ukoliko ne postoji formalni ekvivalent u srpskom jeziku, može se upotrebiti značenjski ekvivalent u vidu mogućih sredstava koja u vezi sa određenim značenjem deminutiva i kontekstom u kojem se ispoljava vrše istu ili približno istu funkciju kao deminutiv u češkom jeziku. U ovom slučaju to je npr. konstrukcija *atributi veliki i mali + osnovna reč*, ili *razni/mnogi/svi (veliki i mali) + osnovna reč*, *mnoštvo raznih (velikih i malih) + osnovna reč* i sl.:

Pomyslete si říší Rakouskou rozdělenou na množství republik a republiček.

Zamislite Austrijsko carstvo podeljeno na mnoštvo velikih i malih republika.

Buržoasie a třída měšťanská dokonce není třídou jednotnou – je to de fakto celá hierarchie zájmův, tříd a třídeček.

Buržoazija i građanska klasa nisu jedinstvena klasa – to je de fakto cela hijerarhija interesa, mnoštva raznih klasa.

b) Konfrontacija osnovna reč : deminutiv:

ČEŠ.

SRP.

královstvíčko

*Rozpadne se toto nevelké **království** (Uhry) na 52 menších **královstvíček**.*

příčina

*K té **prapříčině** všelikého pravého tvoření přistupují snad při každém člověku vedlejší **příčinky** – ctižádost, nepřízeň, mamon atd.*

sloupeček

stubac, stubić

*Učinil z dvou **velesloupů** „Le Monde“ jen dva skrovné **sloupečky** feuilletonné.*

závůdek

fabričica

*...překrásný sen, jak lze z dílničky udělat **závůdek**, ze závůdku **závod**.*

Konfrontacijom osnovne reči i deminutiva te osnovne reči naglašava se malenost nekog pojma u odnosu na pojam izražen osnovnom rečju. Ona može biti naglašena ne samo deminutivnim oblikom već i u osnovnoj reči upotrebom prefiksa *pra-*, *vele-* koji ima značenje nečeg starijeg, većeg i tako se u okviru konfrontacije *veliko* : *malo* nalazi na jednoj strani pojam veći (stariji) i od osnovne reči, a na drugoj strani pojam koji je mali, izražen deminutivom.

I srpski jezik može na isti način da izrazi ovo značenje:

klančić

Lako 'e pro ovog klančića prijeći, ali treba junak koji će se uz onu veliku klančičinu uzvući.

U ovom slučaju kao da nije dovoljno konfrontirati osnovnu reč i deminutiv, već je potrebno upotrebiti odnos augmentativ : deminutiv.

Ukoliko formalni ekvivalent postoji, konstrukcija u originalu može se prevesti bez remećenja poruke iskaza koju ostvaruje:

...prekrásný sen, jak lze z dílničky udělat závůdek, ze závůdku závod.

...prekrasni san kako se od male radionice može napraviti fabričica, od fabričice fabrika.

Ukoliko formalni ekvivalent ne postoji mogu se upotrebiti atributi *veliki*, *odnosno mali*, + *osnovna reč*, ili se pridev *veliki* može izbeći u slučajevima kada je osnovna reč „povećana“ prefiksima koje smo pominjali:

K té prapříčině všelikého pravého tvoření přistupují snad při každém člověku vedlejší příčinky – tížádost, nepřízeň, mamon atd.

Uz taj prauzrok svog pravog stvaranja dolaze valjda kod svakog čoveka mali sporedni uzroci – častoljubivost, nenaklonost, mamon itd.

U okviru konotativne sfere se, slično kao kod denotativne, ispoljavaju neki odnosi u vezi sa kombinacijom osnovne reči i deminutiva te osnovne reči u bližem i daljem kontekstu. Za razliku od denotativne sfere gde su demintvi upotrebljeni u funkciji izražavanja odnosa između malog i velikog pojma, ili naglašavanja malenosti nekog pojma u odnosu na pojam izražen osnovnom rečju, ovde je ta kombinacija u funkciji izražavanja negativne subjektivne ocene, pa je tako prenet na konotativnu sferu. I ovde se radi o nabrajanju i konfrontaciji/opoziciji.

a) Nabrajanje *osnovna reč + deminutiv*

ČEŠ.

SRP.

obcička

opština

*Bachovský obecní zákon přiřknul všem těm **obcím**
a **obcičkám** samostatnost.*

tyránek

*Svoboda našeho lidu procitne a smete všechny **tyrany**
a **tyránky**.*

veličinka

*Šeptalové rozšiřují zpátečnické názory odstavených
veličin a **veličinek**.*

Radi se dakle o neposrednom kontaktu između osnovne reči i deminutiva, gde se zapravo nabrajanjem postiže utisak neodređenosti, nevažnosti, a time i male vrednosti. Drugačije izraženo značenje je **rozičnyj, vselijakj, ledajakj** i sl. U osnovi značenja deminutiva je njihovo osnovno značenje *malý* koje se u kontekstu potencira i u kontaktu sa svojom suprotnošću *velký* dobija pejorativno značenje.

Srpski jezik takođe poznaje ovu konstrukciju:

kapitališčić

*Sitna buržoazija...izdvaja iz svoje sredine...svakog dana...**kapitaliste i kapitališčiće** i oni...preduzimaju sve mere da odbrane svoj opstanak.*

knežić

*Tako i Nemačka...bila je podeljena na mnogo **knezova i knežića**.*

komesarčić

*Mi hoćemo da vlast bude u rukama nekoliko poštenih i pametnih ljudi, a ne da se baškare **komesari i komesarčići**.*

Ukoliko postoji formalni ekivalent ova kombinacija može da se zadrži u srpskom jeziku i sačuva tako poruka originala:

*Bachovský obecní zákon přiřknul všem těm **obcím** a **obcičkám** samostatnost.*

Bahov opštinski zakon dodelio je svim tim opštinama i opštinicama samostalnost.

Ukoliko formalnog ekvivalenta nema onda se može upotrebiti konstrukcija *atribut + osnovna reč*, neki od onih koji upućuju na značenje deminutiva u iskažu, npr. *raznorazni, svakojaki* i sl.:

Šeptalové rozšiřují zpátečnické názory odstavených veličin a veličinek.

Abronošė šire nazadne ideje raznoraznih uklonjenih veličina.

b) Konfrontacija/opozicija

ČEŠ.

SRP.

akcička

Neschopnost jednotné veliké akce, sebeklamání malými, rozkouskovanými akcičkami a úspěšky.

cíleček

Cíl chtěl dáti za cíleček.

faktíček

Nikterak nejsem proti faktům, ale rozhodně jsem proti faktíčkům malicherným, bezvýznamným faktům.

uměníčko

Jsou umění velká a malá, umění a uměníčka. V poesii na příklad byl parnasism uměníčko nepřiliš závažné.

zimička

zimica

Copak je to takováhle zimička proti sibiřské zimě.

Konfrontacija podrazumeva upotrebu osnovne reči i deminutiva od te reči u daljem kontekstu, tj. u posrednom kontaktu, najčešće u okviru jedne rečenice. Odnos *velký – malý* upućuje na zaključak da je veliko sa tačke gledišta govornika normalno: *dobré (akce), silné (zima), úspěšné (umění)* a malo nenormalno: *špatné (akcička), slabé (zimička), neúspěšné (uměníčko)* itd. Takođe se radi o osnovnom značenju deminutiva *malý* koje se konfrontira sa značenjem *velký* i time deminutiv dobija pejorativno značenje. A da je to tako ukazuju i atributi koji prate i preciziraju značenje osnovne reči i deminutiva: *velká akce – malá, rozkouskovaná akcička, velké umění – malé umění, sibiřská zima – takováhle zimička.*

Srpski jezik ovu kombinaciju poznaje i upotrebljava za izražavanje negativne ocene:

istinica

*Istinu ćeš ti tek morati naći, u sebi, pabirčeći...po eto **ovakvim istinicama** kao što su ove ovde.*

knjažić

*Pre jedan **knjaz**, u koga su svi gledali i zapovesti njegove slušali, a sada **nekakovi** seksenseksiz **knjažića**.*

kraljić

*Umesto jednoga **kralja**, mi imamo **kraljiće**, mesto jedne kraljevine, mi imamo komade od kraljevine.*

Ako postoji formalni ekvivalent iskaz ostaje nepromenjen i potpuno odgovara srpskom jeziku:

Copak je to takováhle zimička proti sibiřské zimě.

Šta je ovakva zimica prema sibirskoj zimi.

Ukoliko nema formalnog ekvivalenta značenje i poruka iskaza se može sačuvati upotrebom osnovne reči i atributa *veliki i mali i sl.*, često sadržanih u originalu:

Jsou umění velká a malá, umění a uměnička. V poesii na příklad byl parnasism uměničko nepřiliš závažné.

Postoje velike i male umetnosti. U poeziji je na primer parnasizam bio mala umetnost, ne preterano značajna.

Ako atributi ne postoje u tekstu originala, mogu se ubaciti, ukoliko dozvoljava kontekst:

Cíl chtěl dáti za cíleček.

Veliki cilj htede dati za mali.

Nikterak nejsem proti faktům, ale rozhodně jsem proti faktičkům malicherným, bezvýznamným faktům.

Nikako nisam protiv značajnih činjenica, ali sigurno sam protiv onih sitnih i beznačajnih.

Analiza deminutiva u funkciji nabravanja i konfrontacije u češkom jeziku ukazuje na modifikaciju njihovog osnovnog značenja *malý*, a nova značenja, kao na primer *různý, rozličný/všelijaký/ledajaký, špatný/slaby/neúspěšný* itd., ispoljavaju se kako u denotativnoj, tako i u konotativnoj sferi, ali isključivo u bližem ili

daljem kontekstu. Srpski jezik raspolaže istim sredstvima za izražavanje pomenu-tih značenja, pa ukoliko postoji formalni ekvivalent on se može upotrebiti bez remećenja značenja i poruke iskaza originala. Međutim često se dešava da formalni ekvivalent ne postoji s obzirom da je leksički fond deminutiva u srpskom jeziku daleko skromniji, kao i da je njihova frekvencija niža. U tom slučaju mogu se upotrebiti konstrukcije atribut + osnovna reč (npr. *veliki i mali + osnovna reč, razni/mnogi/svi (veliki i mali) + osnovna reč, mnoštvo raznih (velikih i malih) + osnovna reč, raznorazni/svakojaki + osnovna reč* kod izražavanja nabranjanja, odnosno konstrukcije *veliki, odnosno mali, + osnovna reč* itd. kod izražavanja konfrontacije).

Literatura:

- BABIĆ, Stjepan: *Tvorba riječi u hrvatskom književnom jeziku. Nacrt za gramatiku*. Zagreb 1986.
- ČECHOVÁ, Marie a kol.: *Čeština – řeč a jazyk*. Praha 1996.
- DOKULIL, Miloš – HORÁLEK, Karel – HŮRKOVÁ, Jiřina a kol.: *Mluvnice češtiny, I. Fonetika. Fonologie. Morfonologie a morfemika. Tvoření slov*. Praha 1986.
- DOKULIL, Miloš: *Tvoření slov v češtině, I. Teorie odvozování slov*. Praha 1962.
- ФЕНЦЛОВА, Марие: *Взаимоотношение контекста и функции деминутивной суффиксации русской разговорной речи в сопоставлении с чешской*. Československá rusistika 30, 1985, br. 3, str. 109–115.
- ФЕНЦЛОВА, Марие: *Роль значения исходного слова при образовании значения деминутива, исследованная на материяле разговорной речи русского и чешского языков*. Československá rusistika 30, 1985, бр. 5, str. 221–227.
- GREPL, Miroslav – HLADKÁ, Zdeňka a kol.: *Příruční mluvnice češtiny*. Praha 1995, str. 125 itd.
- GRICKAT, Irena: *O nekim osobenostima deminucije*. Južnoslovenski filolog 51, 1995, str. 1–30.
- KLAJN, Ivan: *Tvorba reči u savremenom srpskom jeziku, II. Sufiksacija i konverzija*. Beograd 2003.
- ЛЕГУРСКА, Палмира – БЕЧЕВА, Ничка: *Проблеми на семантиката на деминутивите в руския, сръбския и българския език и представянето ѝ в двуезичен речник*. Južnoslovenski filolog 56, 2000, str. 578;
- НЕМЕС, Igor: *Nepřínohodnotnost jako zdroj expresivity*. In: *Miscellanea Linguistica. Acta Universitatis Palackienae Olomouensis*, 1971, str. 63–69.
- НЕЩИМЕНКО, Галина Парфеновна: *Закономерности словообразования, семантики и употребления существительных с суффиксами субъектив-*

- ной оценки в современном чешском языке.* In: Исследования по чешскому языку. Москва 1963, str. 105–159.
- OBERPFALCER, František: *Zdrobnělá slova.* Naše řeč 11, 1927, str. 97–105, 125–128.
- PAVELKA, Emanuel: *Zdrobněliny lichotivé a mazlivé.* Naše řeč 31, 1947, str. 163–165.
- RUSÍNOVÁ, Zdenka: *Deminutivní modifikace z hlediska pragmalingvistického.* In: Pocta Dušanu Šlosarovi. Boskovice 1995, str. 187–193.
- RUSÍNOVÁ, Zdenka: *Deminutivní modifikace z hlediska pragmalingvistického. Intenzifikace.* In: Sborník prací Filozofické fakulty Brněnské univerzity, A 44, 1996, str. 91–95.
- STEVANOVIĆ, Mihailo: *Savremeni srpskohrvatski jezik, I.* Beograd 1964.
- ŠMILAUER, Vladimír: *Nauka o českém jazyku.* Praha 1972.
- ŠMILAUER, Vladimír: *Novočeské tvoření slov.* Praha 1971.
- ŠTÍCHA, František: *Substantiva deminutivní formy s lexikalizovaným významem.* Naše řeč 61, 1978, str. 113–127.
- TRÁVNÍČEK, František: *Mluvnice spisovné češtiny, I. Hláskosloví – Tvoření slov –Tvarosloví.* Praha 1951.

Resumé

DEMINUTIVA VE FUNKCI VÝČTU A KONFRONTACE V ČEŠTINĚ A SRBŠTINĚ

Tato práce se zabývá analyzováním užití deminutiv ve funkci vyjadřování některých vztahů mezi velkým (normálním) a malým pojmem v češtině a zjišťováním formálních a významových ekvivalentů v srbštině. Jde o významovou modifikaci základního deminutivního významu *malý*, která se projevuje užitím deminutiv ve funkci výčtu a konfrontace prostřednictvím kombinací základového slova a jeho deminutiva. Nové významy jako jsou např. *různý, rozličný/všelijaký/ledajaký, špatný/slabý/neúspěšný* se projevují v denotativní a konotativní sféře, výjimečně však v kontextu. Srbština disponuje stejnými prostředky k vyjadřování uvedených významů, často se však stává, že formální ekvivalent neexistuje, vzhledem k tomu, že je slovní zásoba deminutiv v srbštině skromnější a jejich frekvence nižší. Na základě toho se nabízejí dva způsoby překladu: použití formálního ekvivalentu a použití konstrukce atribut + základové slovo.